

NAJRADOŠNIJI PRAZNIK OKUPIO VERNIKE

Prota u penziji
Vladislav Đorđević
sa suprugom
Kristinom

Proslava Božića u Flemingtonu

■ Uprava crkvene opštine se pobrinula da sve protekne u najboljem redu

Najrođosniji hrišćanski praznik - rođenje Hristovo, proslavljen je svečano i u prvoj srpskoj svetinji izgrađenoj na tlu Australije, hramu Svetog Save u sidnejskom predgrađu Flemington.

Svečanu Božićnu liturgiju Svetog Jovana Zlatoustog je služio, vernike pričestio i Poslaniku Svetog sinoda SPC pročitao starešina hrama protonamesnik Saša Čolić.

Apostole je čitao Velja Antonić a odgovarali članovi hora pod uprave

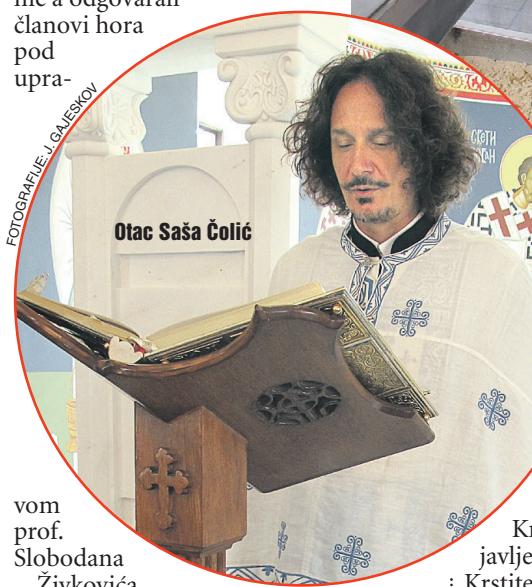
Jovan Pavasović, predsednik
Pokreta srpskih četnika Ravne Gore

demiju korone.

Za parohijane u Flemingtonu i vernike u ovom delu Sidneja obavestenje da će se liturgija služiti od 10 sati ujutru 10. januara, zatim 14. ovog meseča, kada obeležavamo Obrezanje Gospoda Isusa Hrista i praznik Svetog Vasilija Velikog, potom 17. januara, 18. januara na Krstovdan, pa 19. januara na Bogojavljenje, 20. januara na Svetog Jovana Krstitelja, 24. januara, i 27. januara na Svetog Savu.

vom prof. Slobodana Živkovića.

Uprava ovdašnje crkvene opštine se pobrinula da sve protekne u najboljem redu, odnosno da se ispoštuju najnovije mere koje je propisala Vlada NSW, a koje se odnose na pan-

svima božićne i novogodišnje praznike, uz molbu da se pridržavamo pravila koja važe tokom pandemije.

J. GAJESKOV

m²ilan

PIŠE: Milan Vlašić

BUDIMO TOLERANTNI

Humanost u biznisu

Januar je skoro sav u znaku praznika, slavlja, odmora, obećanja i optimizma. U tom smislu će i moje današnje pisanje biti u znaku tolerancije, odnosno apela za toleranciju.

Kada govorimo o toleranciji nekako kao da samo mislimo na toleranciju u privatnim odnosima, toleranciju u porodici i među prijateljima i potpuno znamarujemo toleranciju u poslovnim odnosima.

Ipak, ako je osoba tolerantna ili teži ka tome da to bude, potrebno je da to bude u svim sferama života, pa čak i tamo gde se po pravilu od nas ne očekuje da budemo tolerantni, tamo gde nas niko ne poznaće, gde nas niko ne vidi.

Biti čovek

Verujem da je stvarno i u pravom smislu te reći čovek ona osoba koja će uraditi dobro za nekoga, bilo koga čak kada sigurno zna da to dobro neće biti vraćeno, barem ne od osobe kojoj se dobro čini. Takođe, ta osoba nikad neće učiniti nikome ništa loše čak i ako je sigurna da niko neće nikada saznati, pa i ako ta ista osoba ima od tako nekog poteza značajne koristi.

Neke se stvari naprosto ne rade, jer mi sami znamo, drugi nisu toliko ni bitni.

U poslovnim odnosima ljudi se često menjaju, budu tvrdi u svojim stavovima, nepokolebljivi na pregovaračkim pozicijama. Ne treba tu nikoga kriviti što se boriti za svoj interes, na kraju krajeva kaže se da se najbolje pare nalaze u pregovorima. Ipak, i tu je važno da se držimo zlatnog pravila, da nikoga ne oštetimo, ne učinimo ono šta ne bismo hteli da neko učini nama.

Svaki poslovni dogovor je na neki način ugovor i svaka strana treba da raspolaze odnosno nudi ekvivalentnu, tj. podjednaku vrednost. Kod bilo kakvih odnosa sa ljudima, poslovnih ili privatnih vodite računa da se svako zlo kad-tad plaća, a svako se dobro dobrom vraća.

Dobrota se ne naplaćuje

On je bio siromašni ruski dečak koji je svoje dane provodio lutajući ulicama malog mesta Losino-Petrovski nekih 50-

ak km udaljenog od Moskve. Uglavnom je prosio koru hleba i čašu mleka, a ponkad je donosio nešto i svojoj braći, koja su bedno živela u nekim barakama.

Jednoga dana, potpuno iscrpljen od gladi odlučio je da na sledećim vratima zatraži da nešto pojede. Kad je zakucao na vrata otvorila mu je devojčica njegovog uzrasta plavekovrdžave kose i beskrajno plavih očiju. On je stao kao ukočan pred njom i jedva je izgovorio da hoće - čašu vode.

Devojčica je videla da je dečak gladan i dala mu je sendvič i čašu mleka. On je popio mleko, a sendvič stavio u džep i pitao koliko je dužan. Devojčica mu je uz osmeh odgovorila da nije dužan ništa i da je nju njena majka učila da se dobrota ne naplaćuje.

Retka bolest

Nekih 30-ak godina kasnije ova devojčica se razbolela i nije bila leka njenoj bolesti. Na kraju im je jedino ostalo da je pošalju u Moskvu kod specijaliste.

Dr Aljoša Ivanov je pozvan na konsultacije kao vodeći stručnjak za retke bolesti moskovskog okruga. Kada je čuo ime pacijentata i video da je ona iz Losino-Petrovskog, osetio je nešto čudno u stomaku. Odmah je ustao i otišao do njene sobe.

Da, bila je to ona, sada od bolova iscrpljena i usnula lepotica, anđeo njegovog tužnog detinjstva. Vratio se u svoj kabinet rešen da je spase. Posvetio je posebnu pažnju njenom izlečenju i, nakon višemesečne i teške borbe, uspeo je!

Račun

Dr Ivanov je naložio računovodstvu da mu dostave konačni račun na odborenje pre nego se dostavi pacijentu. Uzeo je račun, pogledao ga i nešto na njemu napisao. Račun su odneli u njenu sobu. Nije ga otvarala satima, jer je znala da će ostatak svog života provesti otplaćujući ogroman trošak lečenja.

Konačno ga je otvorila i primetila da nešto piše na računu. Pisalo je: "Plaćeno u celosti čašom mleka i sendvičem." U sekundi se setila svega i oči joj se napunile suzama.

